

Præmiesystem vil være tilstrækkeligt i den Retning. Jeg skal ikke for Diebliffet udtale mig om de Midler, der mulig kunne benyttes i den Retning. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det at forsyne Folk med Driftkapital uden at have nogenstomhelst Sikkerhed for, hvorledes den bliver anvendt, om den ikke strax forbruges til andre Ting, det kan der ikke være Tale om. Hvad Husmændenes Reiser angaar, ved jeg meget godt, at man paa forskjellige Steder har ønsket, at Hjælpen der til skulde uddeles direkte gennem Landbosforeningerne, og hvis de Herrer tro, at det er nogen særlig Glæde for Indenrigsministeriet at have det uhyre Arbejde at uddele disse Reiseunderstøttelser, tage de virkelig fejl. Det er kun sket, fordi man har set samvittighedsfuldt paa Forholdet, fordi man har troet det bedst at gøre det paa den Maade. Det er nemlig for mig et meget stort Spørgsmaal, om der vilde komme noget Godt ud af at skære denne Bevilling i saa mange Stykker, som der er Landbosforeninger, og give dem hver sit Stykke og saa lade dem uddele dem enten de have Folk til at tage imod dem eller ikke. Naar de uddeles som nu, kan man give saa Reiseunderstøttelser paa Steder, hvor der ikke er Grund til at give flere, og forøge dem, hvor der er Grund til at forøge dem; det har for mig været det Afgjørende. Jeg tror ikke, at Uddeelingen er sket for sent — det var vist i Junt, den fandt Sted — naar man erindrer, at Bevillingen først med Sikkerhed i April kunde vides at ville finde Sted. Det er ret hurtigt, men forøvrigt vil Forholdet kunne omordnes i Fremtiden; thi naar man er nogenlunde sikker paa, at Bevillingen falder, vil der jo ikke være Noget i Veien for, at man gjør det Samme der, som ved andre Bevillinger, nemlig at man i Marts Maaned bekjendtgjør, at under Forudsætning af, at denne Bevilling kommer, kan der nu indgives Ansøgning. Det er Noget, vi kjende fra adskillige andre Forhold. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (H. Holm) fremdrog et enkelt Punkt, om hvilket jeg skal tillade mig at sige et Par Ord. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Licitation er jo ingenlunde Noget, der er absolut gennemført i Administrationen; men jeg ser ikke, ad hvilken Vej man under de nuværende Forhold skulde komme frem uden Bortlicitation. Det ærede Medlem nævnte et enkelt Punkt, nemlig Bortlicitation af Uniformstykke til Jernbanen. Det er et Forhold, jeg ikke direkte har havt Afgjørelsen af — det afgjøres af Jernbanebestyrelsen — men som jeg er bleven bekjendt med gennem en

Klage, som er indkommen senere, og jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg har svaret paa denne Klage. Det er ingenlunde saaledes, efter de nujældende Regler for Jernbanebestyrelsen at sige, om den skal forfaste eller modtage et Tilbud. Jeg vedkjender mig den Mening, at man skal ikke modtage et Tilbud, naar man ikke tror, at Arbejdet for Budet kan blive udført forsvarligt. Det har imidlertid Bestyrelsen troet i det paa-gældende Tilfælde, at den kunde, og der foreligger ogsaa for mig Vidnesbyrd fra den om, at det Fremkomne ikke har kunnet fastsæres og ikke er fundet utilfredsstillende. Men igrøgt er jeg enig med det ærede Medlem i, at man maa se fornuftigt paa den Slags Forhold og helst tage Jagarbejde, naar man kan faae fat paa det med Sikkerhed; men naar man i det Hele skal udbyde sine Ting, kjender jeg ikke nogen Maade, hvorpaa man med Sikkerhed kan faa fat i det egentlige Jagarbejde. Jeg tror ikke, man uden gennem de almindelige Bestemmelser, Ret til Kassation o desl, kan sikke sig, at Arbejdet er, som det bør være. Det er imidlertid et Forhold, jeg skal gjøre til Gjenstand for nærmere Underføgelse. — Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) spurgte mig om min Stilling til den tekniske Skole i Esbjerg, om jeg vilde staa ved, hvad jeg tidligere har sagt om den. Selvfølgelig vil jeg det. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Sag har foreligget i Ministeriet, men ingenlunde saa oplyst og moden, at der for Diebliffet har kunnet være Tale om at stille noget Forslag; saa snart det sker, skal jeg stille Forslag derom og ogsaa være villig til, som jeg har udtalt tidligere her i Thinget, vistnok særlig overfor det ærede Medlem, at gaa noget videre med Henhyn til Tilskud til denne Skole end til de almindelige Kjøbstadsstoler, netop fordi jeg erkjender, at Forholdene i Esbjerg ere ganske særlige. Esbjerg er ikke nogen Kjøbstad, og heller ikke nogen Handelsplads i teknisk Forstand; det er en Del af en Landkommune og styrer ikke sig selv selvstændig. Forholdene ere altsaa vanskelige, og jeg indrømmer det ærede Medlem, at de maa være vanskelige, fordi det er Nybyggere, som ere flyttede dertil. Men naar det ærede Medlem i høie Toner rettede Bebrejdelser til Regjeringen for, at Bebyggelsesforholdene ere uheldige i Esbjerg, synes jeg, at han gaar til en fejl Adresse. Der har ikke været Tale om, den Gang vi bevilgede Esbjerg Havn, at man tænkte sig, der skulde reise sig en By ved Esbjerg. Haade man det, maatte der være truffet særlige Foranstaltninger, og det er mig ikke bekjendt, at det er sket. Saa maatte